

KOPIE
9

ARBEIDSRECHTBANK ANTWERPEN

AFDELING MECHELEN

VIERDE KAMER

Vonnis gewezen op 12 december 2014

In zake :

[Redacted]

wonende [Redacted]

Eiseres, vertegenwoordigd door meester [Redacted] advocaat, met kantoor te

[Redacted].

tegen :

RIJKSINSTITUUT VOOR DE SOCIALE VERZEKERINGEN DER

ZELFSTANDIGEN, Dienst Verplichtingen, openbare instelling, met hoofdzetel te

1000 Brussel, Jan Jacobsplein 6, met bijkantoor te 2000 Antwerpen, Oudaan 8-10.

Verweerder, niet verschijnend, noch vertegenwoordigd.

DE RECHTBANK, na beraadslaging, verleent het volgende vonnis :

Gezien de stukken, gevoegd in het dossier van de rechtspleging, waaronder :

- het verzoekschrift neergelegd door eiseres ter griffie op 31.01.2014, gericht tegen de beslissing van verweerder die op 07.11.2013 ter kennis werd gebracht van eiseres;
- de besluiten genomen door eiseres;
- de processen-verbaal van de terechtzittingen.

Gehoord eiseres in haar middelen aangevoerd ter terechtzitting van 19.09.2014 en 14.11.2014 op dewelke verweerder, alhoewel behoorlijk en regelmatig opgeroepen, niet verschenen is, noch zich door iemand heeft laten vertegenwoordigen.

De vordering werd tijdig en regelmatig ingesteld en dient ontvankelijk te worden verklaard.

Eiseres vordert vonnis bij verstek tegen verweerder.

Gelet op het informatiedossier van het arbeidsauditoraat.

Eiseres diende op 7 oktober 2013 bij verweerder een aanvraag in om haar universitaire studies te laten meetellen voor het pensioen, mits het betalen van een éénmalige regularisatiebijdrage.

In de bestreden beslissing van 7 november 2013 werd meegedeeld dat de studieperiode vanaf 1 januari 1980 tot 30 september 1983 niet gelijkgesteld wordt met een periode van activiteit als zelfstandige.

Verweerder motiveert deze beslissing door te stellen dat de hoedanigheid van zelfstandige in de zin van de wet bij aanvang van de studieperiode of binnen de 180 dagen na de studieperiode niet bewezen is (art. 34 van het KB van 22 december 1967).

Volgens de bestreden beslissing was eiseres reeds aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds als actief zelfstandige vanaf 1 oktober 1983, doch de periode 1 oktober 1983 tot 1 juli 1984 betreft een periode met vrijstelling van betalen van bijdragen. Deze periode is niet pensioenvormend.

Eiseres verwijst naar artikel 17 van het KB nr. 38 en naar artikel 94bis van het KB van 19 november 1967, houdende algemeen reglement in uitvoering van het KB nr. 38, ingevolge dewelke de bijdragen waarvoor door de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen vrijstelling werd verleend, geacht worden betaald te zijn met het oog op het bewijs van de loopbaan als zelfstandige. Bij gebrek aan herziening, overeenkomstig de bepalingen van artikel 94, alinea 2, 2° van het KB van 19 november 1967, binnen de termijn van één jaar te rekenen vanaf de notificatie, worden de beslissingen van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen definitief.

Volgens eiseres heeft verweerder niet het recht naderhand te beslissen dat de pensioenaanvrager in feite niet onderworpen was aan het sociaal statuut, gezien het aldus handelend het definitief karakter van de beslissingen van de Commissie voor Vrijstelling van Bijdragen negeert. (Arbrb. Brussel, 22 februari 1982, A.R. nr. 80/3477, juridat)

Alleen al om deze reden dient volgens eiseres de bestreden beslissing te worden vernietigd, gezien ingevolge de bekomen vrijstelling van bijdragen, de bijdragen geacht worden betaald te zijn en aldus eiseres beantwoordt aan het zelfstandig statuut zoals vereist conform artikel 34 van de Pensioenwet Zelfstandigen.

Anderzijds verwijst eiseres naar rechtspraak waarin wordt aanvaard dat de jaren voor dewelke een zelfstandige vrijstelling van bijdragen bekomt, in aanmerking komen voor de bepaling van het rustpensioen. (Arbrb. Antwerpen, 10 januari 1980, T.S.R., 1980, 181)

Tenslotte verwijst eiseres naar de publicatie in Orde Express van 19 juni 2014 (9de jaargang, nummer 11) waarin het standpunt van verweerder eveneens wordt weerlegd.

Eiseres verzoekt de rechtbank dan ook om de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

Volgens de gegevens in het administratief dossier beëindigde eiseres haar studies op 7 juli 1983. Zij sloot zich aan bij een sociaal verzekeringsfonds op 1 oktober 1983. Zij bewam een vrijstelling van bijdragen voor de periode van 1 oktober 1983 tot 1 juli 1984. Deze periode is volgens verweerder niet pensioenvormend.

Terzake dient te worden verwezen naar onder meer, de artikelen 33 en 34 van het KB van 22 december 1967, houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen.

“Artikel 33. § 1. Met periodes van bezigheid worden gelijkgesteld:

1° de studieperiodes in België of in het buitenland doorgemaakt na 31 december van het jaar gelegen vóór dit van de 20e verjaardag van de zelfstandige.

Voor de toepassing van dit artikel dient verstaan onder studieperiodes :

1° de periode gedurende dewelke dagcursussen met volledig leerplan worden gevolgd. Het studiejaar wordt geacht een aanvang te nemen op 1 september van een jaar en te eindigen op 31 augustus van het volgend jaar;

2° de periode van maximum twee jaar in de loop waarvan de betrokkene een eindverhandeling heeft voorbereid met het oog op het bekomen van een wettelijk erkend diploma of een doctoraatsthesis;

3° de stages indien het volbrengen ervan een voorwaarde is tot het verkrijgen van een wettelijk erkend diploma, getuigschrift of brevet.

4° de periode gedurende dewelke geneesheren in een verplegingsinstelling een opleiding volgen tot geneesheer-specialist.

2° de periodes na 31 december van het jaar gelegen vóór dit van de 20e verjaardag van de zelfstandige, tijdens welke deze laatste door een door de Regering erkend en gecontroleerd leercontract was verbonden.

§ 2. De door dit artikel beoogde gelijkstelling dekt, benevens de eigenlijke studieperiode of periode onder leercontract:

1° het tijdvak begrepen tussen het einde van de studieperiode of periode onder leercontract en de aanvang van de zelfstandige activiteit op voorwaarde dat deze plaatsvindt binnen 180 dagen te rekenen vanaf het einde van de studieperiode of van de periode onder leercontract;

2° het tijdvak begrepen tussen het einde van de studieperiode of periode onder leercontract en het begin van de militaire dienst in de zin van artikel 31, § 2;

3° het tijdvak van arbeidsongeschiktheid dat binnen 30 dagen volgt op het einde van de studieperiode of periode onder leercontract, indien de betrokkene de hoedanigheid van zelfstandige bezat op het ogenblik waarop de studieperiode of de periode onder leercontract een aanvang nam.

§ 3. De zelfstandige die een onroerend goed of een levensverzekeringscontract heeft aangewend, kan het voordeel van de door dit artikel beoogde gelijkstelling genieten."

"Artikel 34. Onverminderd de bepalingen van artikel 35, wordt de door artikel 33 beoogde gelijkstelling slechts toegekend indien de belanghebbende een van de volgende twee voorwaarden vervult:

1° hetzij de hoedanigheid van zelfstandige bezitten op het ogenblik waarop de studieperiode of periode onder leercontract is begonnen;

2° hetzij de hoedanigheid van zelfstandige hebben verworven binnen honderd tachtig dagen na het einde van de studieperiode of periode onder leercontract.

Indien de studies of de leertijd werden gevolgd door de militaire dienst, begint de periode van honderd tachtig dagen slechts te lopen vanaf het einde van de militaire dienst."

Verweerder betwist niet dat eiseres de hoedanigheid van zelfstandige verkreeg binnen de 180 dagen na het einde van de studieperiode.

Niettemin meent verweerder dat eiseres niet in aanmerking komt voor het bekomen van de gelijkstelling wegens studie, omdat zij voor het vierde kwartaal van 1983 en het eerste en tweede kwartaal van 1984 vrijstelling van bijdragen bekomen heeft.

Dergelijke bepaling kan de rechtbank, samen met eiseres en de substituut-arbeidsauditeur, niet terugvinden in de wettelijke regelgeving.

Integendeel dient te worden gewezen op artikel 94bis van het KB van 19 november 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het KB nr. 38, dat luidt als volgt:

"Artikel 94bis: Met het oog op de toekenning van de uitkeringen in het kader van het sociaal statuut der zelfstandigen, andere dan het onvoorwaardelijk pensioen, en onverminderd de toepassing van artikel 16 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen voor zelfstandigen, worden de bijdragen, waarvoor de Commissie vrijstelling heeft verleend, als betaald beschouwd.

In afwijking op het vorig lid worden de bijdragen waarvoor vrijstelling werd bekomen en die betrekking hebben op kalenderkwartalen na het vierde kwartaal van het jaar 1980, voor wat betreft het stelsel der rust- en overlevingspensioenen slechts geacht betaald te zijn voor de toepassing van artikel 3, § 2bis, van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, en de artikelen 2 en 28, § 2, van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen."

Dit artikel werd opgeheven bij KB van 24 januari 2014, doch met inwerkingtreding op 1 januari 2015.

Op het ogenblik van de aanvraag en ook heden is dit artikel dus nog van kracht.

De rechtbank meent dan ook dat de vordering gegrond dient te worden verklaard.

Overeenkomstig artikel 1017, tweede lid Ger.W. wordt de overheid of de instelling, belast met het toepassen van wetten en verordeningen bedoeld in onder meer artikel 581 Ger.W. in de kosten verwezen.

Gelet op de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN :

DE RECHTBANK,

Gehoord in openbare terechtzitting, de heer W. MIGNOLET, substituut-arbeidsauditeur, in zijn overeenkomstig mondeling advies, waarop niet wordt gerepliceerd.

Rechtdoende bij verstek.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt dienvolgens de bestreden beslissing van 7 november 2013 en zegt voor recht dat eiseres haar universitaire studiejaren wel kan laten meetellen voor het pensioen, mits het betalen van een éénmalige regularisatiebijdrage.

Veroordeelt verweerder tot de kosten van het geding, in toepassing van artikel 1017,2° van het Gerechtelijk Wetboek, aan de zijde van eiseres begroot op de rechtsplegingsvergoeding aan het basisbedrag van 120,25 euro.

Aldus gewezen door:

C. VAN DEN BROECK, voorzitter van de kamer;

R. LIMET, rechter in sociale zaken als zelfstandige;

P. DE DECKER, rechter in sociale zaken als zelfstandige;

bijgestaan door M. GOYVAERTS, griffier,

M. GOYVAERTS

C. VAN DEN BROECK

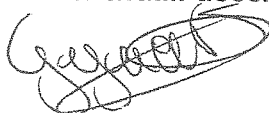

R. LIMET

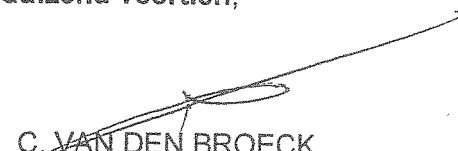

P. DE DECKER

en uitgesproken door voormelde voorzitter in openbare terechtzitting van de vierde kamer van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Mechelen, in aanwezigheid van de griffier, de dato **twalf december tweeduizend veertien**,

M. GOYVAERTS

C. VAN DEN BROECK